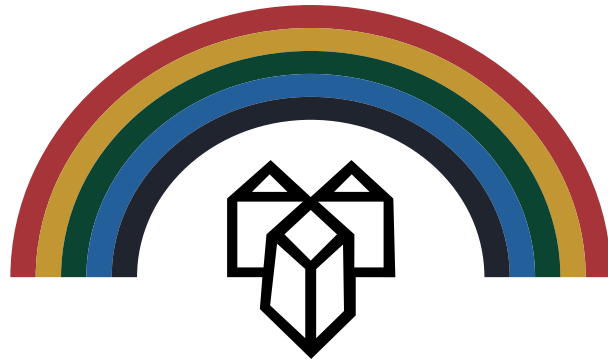

De Tabadila Krant

RAMAH TAMAH TABADILA...

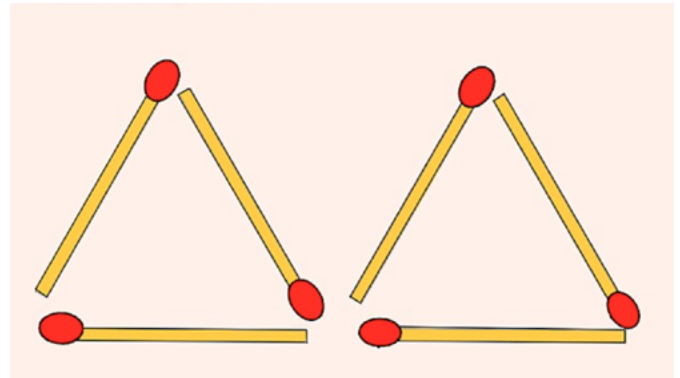
Ramah Tamah betekent gezelligheid. Voor u allemaal, viel deze gezelligheid, die we iedere week tijdens de activiteiten met elkaar creëren, ineens weg.

DAAR ZITTEN WE DAN: THUIS.

Omdat we dat voor u een beetje saai vinden hebben we bedacht dat we u zo vaak mogelijk een krant gaan sturen.

Wat kunt u in deze krant allemaal verwachten?

- › Een breinbreker
- › Regenboogverhaal
- › Hoe gaat het eigenlijk met...
- › Creatieve tip
- › Bericht van bestuur
- › De groeten uit..
- › Berichten
- › Onvergetelijke kunst
- › Wonen in Tabadila
- › Samen zingen

EEN BREINBREKER

U zou denken dat een puzzel met maar 6 lucifers niet al te moeilijk kan zijn. Maar deze hersenkraker blijkt bijzonder lastig te kraken zijn. Wat u ziet zijn twee kleine driehoeken, allebei gemaakt van 3 lucifers. Aan u de eer om slechts 2 lucifers te verplaatsen en er daardoor 4 kleine driehoeken van te maken. Een tip: de lucifers mogen elkaar overlappen. Ze kunnen dus over elkaar heen liggen om zo misschien driehoeken te maken.

Zend de oplossing in, en win de eeuwige roem als Tabadila's meesterbrein!

VAN ONDER DE REGENBOOG

DOOR TONKE DRAGT

Eens was er een man die een regenboog zag, een prachtige regenboog. Hij stond tegen de hemel, als een hoge, ronde brug, maar zijn uiteinden raakten de aarde. Toen zei de man tot zichzelf: „Kom, laat ik op reis gaan naar het einde van de regenboog; dan kan ik over die brug naar de andere kant van de aarde lopen...”

Hij ging op weg en hij reisde lange tijd. Hij trok langs steden en dorpen, door velden en woestijnen, over stromende rivieren en door de dichte wouden.

En hij verheugde zich op wat hij zien zou. Daar waar de regenboog eindigt, moet het vast prachtig zijn, wondermooi...

Hoe dichterbij hij bij zijn doel kwam, hoe verlangender hij werd. Maar toen hij er kwam, was de regenboog verdwenen en de plaats waar die op aarde had gestaan, zag er net zo uit als elke andere plaats op aarde...

En de man was zeer bedroefd. Toen bedacht hij echter hoeveel moois hij op zijn reis gezien had, hoeveel hij had beleefd en geleerd. Toen wist hij dat het niet om de regenboog

zelf ging, maar om het zoeken ernaar! En hij keerde terug naar zijn huis; blij van hart, en hij zei tot zichzelf dat er zeker wel meer regenbogen zouden komen. En ja.. toen hij thuiskwam, stond er één over zijn huis heen.

Ook over Tabadila stond er laatst een regenboog heen, een dubbele zelf. Jos Salhuteru fotografeerde hem en stuurde hem op naar ons. Als dit geen teken van bemoediging en hoop is?

Heeft u ook een mooi verhaal, gedicht of afbeelding met betrekking tot de regenboog? Stuur hem in, we plaatsen graag steeds iets over de regenboog, het symbool van hoop én van Tabadila.

HOE GAAT HET EIGENLIJK MET

TANTE LIES SIEGERS

Hoe gaat het met u?

In het algemeen gaat het goed

Ik kom tot rust en heb tijd om na te denken over dingen waar ik normaal niet aan toe kom. Ik mis de mensen van Tabadila wel erg.

Heeft u een tip tegen verveling?

Nou, ik heb me in mijn leven nog nooit verveeld. Ik heb wel eens iets een beetje saai gevonden. Ik handwerk, ik naai, ik brei, ik frutsel, ik kom de dag heel goed door, hij is nog steeds te kort.

Ik heb natuurlijk wel als tip: ga mandala kleuren!

Heeft u een boodschap van hoop, troost voor de andere lezers?

Dat iedere moeilijke tijd altijd weer voorbij gaat, de tijd is nog nooit blijven stil staan op een moeilijke tijd. Er komt altijd weer een betere tijd aan. En ik denk persoonlijk dat het ook wel zo zal zijn dat als dit achter de rug is, we meer waarderen wat we hebben!

Hoop

Geef elkander hoop,
dan gaat alles goed,
geef elkander hoop,
als j' elkaar ontmoet.

Niet met dure woorden,
een rede of een preek,
nee, zo maar bij de slager
of in de apotheek.

Op een caféterrasje,
of in de bioscoop,
al is het nóg zo vluchtig,
maar geef elkander hoop.

Beste lezer,

In bovenstaand gedicht staan twee kernwoorden centraal, namelijk:
“hoop en ontmoeten.”

Het zijn juist deze krachtige woorden die voor een ieder heel waardevol zijn
in deze moeilijke tijd.

Wij ontmoeten elkaar voorlopig niet; hoe zeer we dat ook zouden willen!
Wij ontmoeten elkaar niet, omdat we de hoop uitspreken dat de ander het
goed maakt.

Wij ontmoeten elkaar niet, omdat we wensen dat deze situatie hopelijk weer
snel ten einde komt.

We ontmoeten elkaar niet, omdat we hopen elkaar nog lang te mogen zien.

We ontmoeten elkaar niet, omdat we om de ander geven!

Wij ontmoeten elkaar niet maar we hopen..

Bobbe Lilipaly, voorzitter Tabadila

DE GROETEN UIT

SCHORE

VAN RON MANNAK

VOORJAAR

Het zijn op dit moment voor allen van ons rare tijden. Met veel onzekerheden en vereenzaming die op de loer ligt. Daarom ben ik blij dat we dankzij de Tabadilakrant toch nog contact met elkaar kunnen houden. Sommigen van ons willen, wel eens vergeten dat het buiten inmiddels voorjaar is geworden. En dat zou jammer zijn. Want nu zou je, afgezien van de beperkende maatregelen, vol op van de natuur om je heen kunnen genieten. Vooral voor degenen die in deze periode aan huis gekluis-

terd zijn en/of zich niet of nagenoeg niet bewust zijn dat het toch echt voorjaar is geworden, is dit 'verhaaltje' bedoeld. Verluchtigd met een tweetal foto's. Op de eerste foto is de bloesempracht van een pruimenboom, geflankeerd door een forsythia te zien.

Voor degenen die bij ons eind juli 2018 geweest waren, wellicht herkenbaar. Hoewel de tuin er toen heel wat ruiger en wilder uitzag. De hoofdrol wordt in dit verhaal vertolkt door onze twee ganzen: Nelly en Hansje. De lezer zal er wellicht vreemd van op kijken dat wij (mijn partner en mijn persoon) onze levende have namen hebben gegeven.

Het pluimvee inclusief. Dat kwam door een welgemeend advies van een kennis van mijn wederhelft. Deze kennis meende namelijk (misschien ook wel terecht) dat door het geven van namen, Nelly en Hansje voortaan gevrijwaard zullen zijn van mijn culinaire interesse in hen. Bij ons thuis heb ik namelijk de rol van kok op me genomen en ik heb inderdaad genoeg lekkere recepten voor eenden- of ganzenbout in petto.

Beide ganzen zijn wel erg verwend. Want als ze trek hebben, maken ze allebei heel veel lawaai, waarna ik altijd met spoed hun diner, bestaande uit bladgroentes, brood en zaden moet serveren. Hun daarop volgend "geknor" is dan het ultieme bewijs, dat ik het goed had gedaan en nu weer zo spoedig mogelijk moet 'oprotten'.

Nelly is de baas en Hansje is eigenlijk een goede lobbist. Zeker in deze periode dat Nelly aan de leg is. Vroeger kon ik goed met zowel Nelly als met Hansje opschieten. Dat is echter sinds kort veranderd, nadat ik de euvelen moed had om enkele ganzen-eieren uit haar nest te halen.

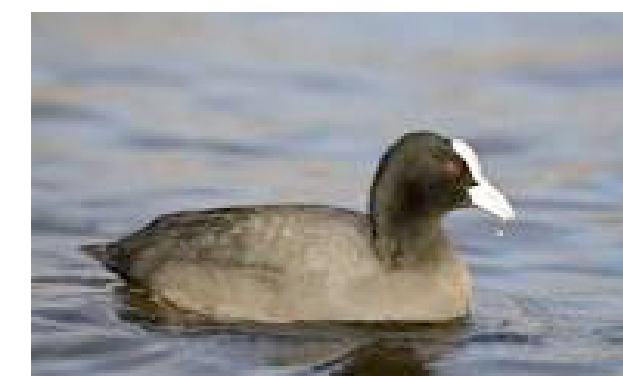
Aan haar gedrag te merken zal Nelly me dat niet gauw vergeven. Dit is ook te zien op de foto, want normaal komt ze al-

tijd naar me toe, om me te begroeten. Met Hansje kan ik echter nog steeds goed opschieten, 'mannen onder elkaar hè'. Met onze kippen is het een ander verhaal. Enerzijds leggen de twee 'binnenkippen' veel eieren, doch aangezien we geen ratenkorrels meer mogen gebruiken, kapen die hondsbrutale ratten de meeste eieren net voor mijn neus weg. Met de 'buitenkippen' (deze wisten uit het hok te ontsnappen) gaat het ook goed, maar ook daarvan hebben we geen eieren.

Dat komt namelijk omdat ik de eieren, gezien

- het grote oppervlak (1250 vierkante meter) en
- de daarbij horende hoeveelheid vegetatie (vooral onkruid, voor de goed verstaander), nauwelijks kan vinden.

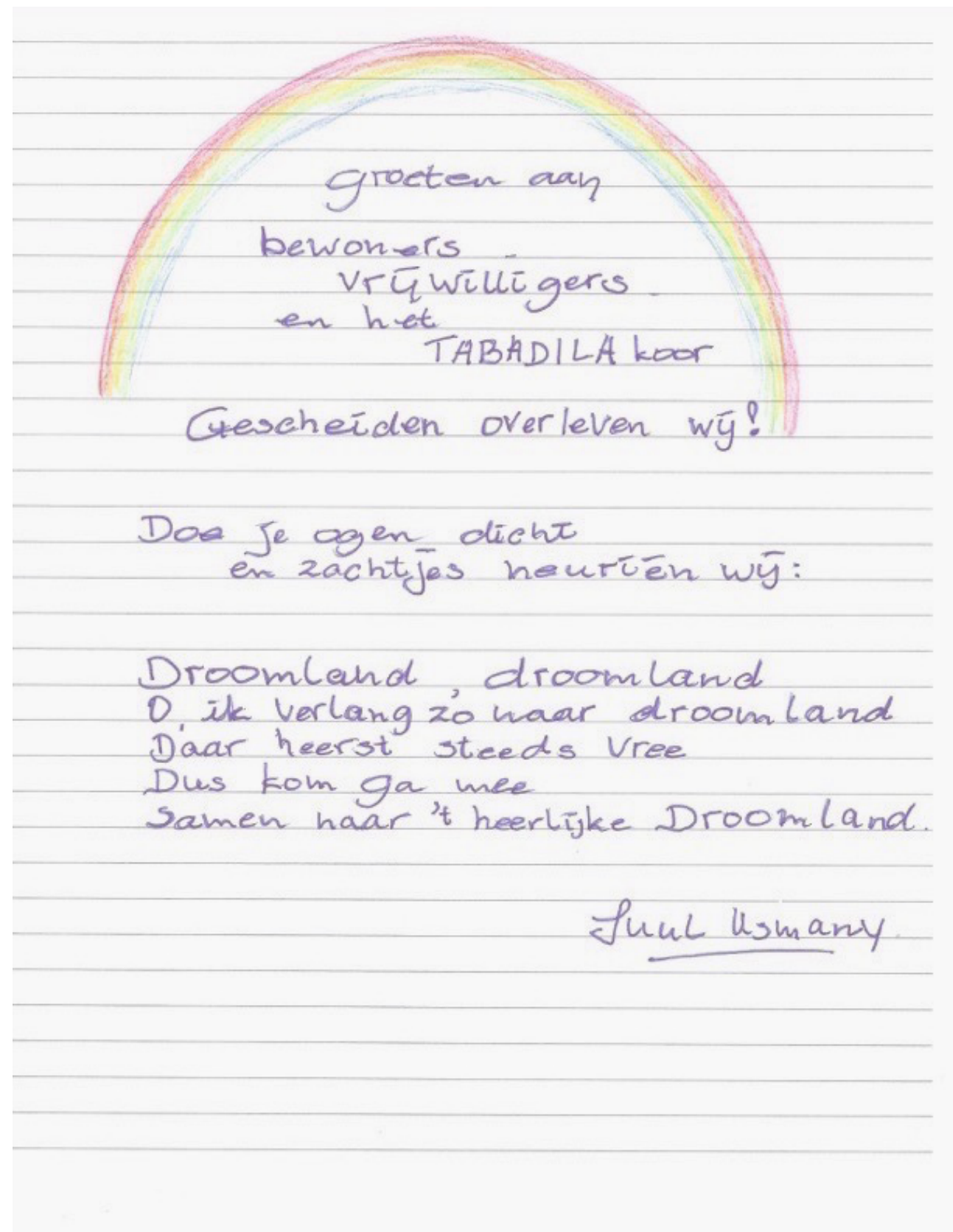
Ook de meerkoet (*Fulica atra*) in de sloot, vlak voor ons huis, wilde niet op de foto, daarom stuur ik maar een foto die ik van het internet gehaald heb.

Met de groeten uit Schore.
Ron

BERICHT VAN

JUUL USMANY

BERICHT VAN

JOYCE & DIDI LAU

Groetjes en liefs aan alle tantes,
ooms, deelnemers en vrijwilligers
van Tabadila.

We missen jullie. 🤔💕

BERICHT VAN

TANTE ANNEKE HARTMAN

ODE AAN DE ROLLATOR

O rollator, als ik jou niet had,
Dan kon ik niet meer op pad.
O rollator, als ik jou niet bezat,
Dan lag ik vele keren op mijn gat.
O rollator, wat fijn dat je bestaat,

Jij bent mijn steun en toeverlaat.
Je gaat overal met mij naar toe
En ben ik onderweg een beetje
moe,
Dan zet ik mij even op jouw
plankje neer
En na een poosje rusten gaat het
wel weer.
Met een zware tas sjouwen is
voorbij.
Die vervoer je gemakkelijk voor
mij.

Je overheerst het beeld op plei-
nen en straten
Onderweg al rustend even praten.
Wel de rem even vast aangetrok-
ken
Anders komen er zeker brokken.
Wil je uit dan hoef je niemand tot
last te zijn
Die zelfstandigheid is ontzettend
fijn.

VERTROUWEN

Liefde is elkaar wederzijds ver-
trouwen,
samen een gelukkig leven opbou-
wen.
Houden van is meer dan alleen
een gevoel,
het betekent namelijk een hele-
boel.

Houden van is voor elkaar zorgen,
niet alleen vandaag, maar ook
morgen,
elkaar steunen bij verdriet en pijn,
elkaar troosten is dan fijn.

liefde is: samen wandelen hand in
hand
door het voor jullie onbekende
land.
Je moet soms over bergen en door
dalen,
maar door de liefde zul je niet
verdwalen.

BERICHT VAN

JOS JONGBLOETS AERSSSENS

Beste bewoners en vrienden van Tabadila,
Hoe gaat het? We hopen goed!
We horen veel via radio en t.v. Ook over Zeeland en de herdenking van de
Bevrijding.
Ik dacht ik stuur ook eens een tekst daarover.
We hopen elkaar binnenkort in goede gezondheid te ontmoeten.

Mijn tekst:

Ik was een kind en ik werd gebombardeerd.

Zeeland Vlissingen Zoutelande

Ik kende het verschil niet tussen de aan denderende stalen gevaarten in de
lucht, die dodende wapens naar ons kwamen gooien en de geüniformeerden
op de grond met granaten, geweren, mitrailleurs en in de grond stopten ze
mijnen.

Een kind wist niet dat de donkere donderende bommenwerpers, die de dood
kwamen brengen vrienden waren, waartegen volwassenen de kinderen
probeerden te beschermen.

Ik zou naar de herdenking van Operatie Infatuate maar kreeg het niet gedaan.
De omgekomen arme mannen weten wel dat ik hen dankbaar ben

en EER.

Ik leef om te voorkomen,
maar hoe krijg ik dát gedaan?

Groeten van Jos (Josephine) Jongbloets Aerssens.

ONVERGETELIJKE KUNST

VAN ADA LILIPALY

Kijk eens rustig naar dit schilderij.
Wat valt je op? Waar komen deze meisjes vandaan?
Wat zouden ze denken? Wat doen ze?
Wat hebben ze bij zich? Waarvoor is dat?

Het kunstwerk heet “Melasti”. En dat is een viering in Bali, elk jaar in maart.
Zouden de voorwerpen daar mee te maken hebben?
Kennen we mensen uit Bali? Hoe zouden deze meisjes kunnen heten?
Lijken ze op Molukkers? Lijken ze op Javanen?

Dit schilderij is eigenlijk geen schilderij. Het is een tekening, met pastelkrijt
gemaakt. In de haren zijn blauwe strepen. Waarom zou dat gedaan zijn?

De maker is een Nederlandse kunstenaar: Rudolf Bonnet. Hij leefde van 1895
tot 1978 en daarvan woonde hij bijna 50 jaar op Bali.
Het liefst tekende hij portretten.
Deze meisjes tekende hij in 1977. Toen was hij al 82 jaar!

WONEN IN TABADILA?

Op korte termijn komt er een benedenwoning vrij in Tabadila. Omdat u als bezoeker, vrijwilliger of deelnemer van de activiteiten regelmatig in Tabadila komt heeft u misschien wel eens met de gedachte gespeeld om in Tabadila te wonen.

Als u dit zou willen of er meer over wilt weten, neemt u dan contact met ons op.
Dan bespreken we de mogelijkheden met u.

U neemt hierover per mail contact op met het bestuur van Tabadila: info@rumahtabadila.nl of per telefoon met Roos Antheunisse op het nummer: 06 – 55 17 27 09

WILT U OOK VAN U LATEN HOREN?

Of de groeten doen?
Iets delen?
Een hart onder de riem steken?
Dat kan door zelf iets te schrijven, vertellen per telefoon, delen via app, fotograferen en opsturen...
Er is van alles mogelijk!
Bellen/appen: 06 - 55 17 27 09
Mailen: r.antheunisse@rumahtamahtabadila.nl
Kreeg u dit krantje digitaal en ontvangt u het liever op papier? Geef uw adres dan door via mail, app of per telefoon.

WOORDZOEKER

B	J	K	L	U	I	V	E	R	B	K	D	D	K	K
O	N	A	O	E	L	P	Z	O	U	N	D	D	A	N
V	E	A	C	M	I	A	E	S	I	K	R	R	L	A
E	S	I	A	H	P	G	T	W	T	I	I	E	V	T
N	R	P	C	G	T	A	E	IJ	E	N	F	K	R	R
B	E	S	A	R	G	D	S	P	N	K	T	A	E	E
R	P	S	O	H	R	A	O	K	B	Z	N	N	P	T
A	P	S	S	O	C	O	T	A	O	E	E	N	P	A
M	I	A	O	U	T	S	K	S	O	E	L	I	O	W
Z	H	D	V	M	K	Z	N	D	R	E	R	P	L	K
E	C	L	A	E	E	T	R	A	D	E	E	S	I	N
I	S	S	O	I	R	A	O	N	M	B	V	IJ	E	I
L	T	Z	L	E	P	IJ	E	O	O	E	U	O	Z	R
K	W	A	L	I	F	I	C	A	T	I	E	T	IJ	D
F	O	K	K	E	N	I	S	T	O	S	L	Z	T	T
E	T	N	E	M	E	L	G	E	R	R	A	A	V	N

De overgebleven letters vormen de oplossing

- averij
- bakzeil
- boegtros
- boven-
bramzeil
- buitenboord-
motor
- door de wind
- driepootmast
- drift
- drinkwatertank
- fokkenist
- jacht
- kink
- kluiver
- kompaskoers
- kust
- kwalificatietijd
- latijnzeil
- leuver
- loef
- overstag gaan
- pardoën
- schip
- schippers
- spinnaker
- stootkussen
- vaarreglement
- zeemannschap
- zeiloppervlak

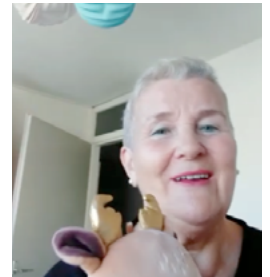
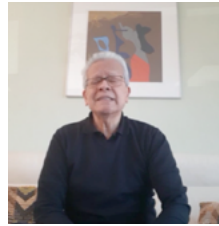

GANDONG E

In ons vorige nummer riepen we iedereen op om op woensdag om 11 uur Gandong E te zingen. En een selfie of video in te sturen. Wat kregen we veel leuke en hartverwarmende reacties! Voor de filmpjes kunt u een kijkje nemen op de website: www.rumahabadila.nl onder het kopje nieuws vindt u het bericht met de filmpjes. Een kleine beeldimpressie:

ZINGT U MEE?

U voelt hem aankomen... Het volgende lied is Oleh Sioh, aanstaande woensdag om 11 uur! We zien heel graag beeldmateriaal!!

OLEH SIOH

Ole sioh sayang e
Rasa sayang, sayang e
Tanah Ambon sudah jauh e
Ole sioh, sioh sayang e

Ole sioh sayang e
Rasa sayang, sayang e
Rame rame pata cengkeh
Pata cengkeh sioh sayang e

Jika ada sumur di ladang
Beta minta menumpang mandi
Jika beta berumur panjang
Beta ingin bertemu lagi

Ole sioh sayang e
Rasa sayang, sayang e
Tanah Ambon sudah jauh e
Ole sioh, sioh sayang e

Ole sioh sayang e
Rasa sayang, sayang e
Rame rame pata cengkeh
Ole sioh, sioh sayang e

Bunga mawar merekah cinta
Tapi sakit di tusuk duri
Meski hidup sebatang kara
Senang hati sabarku menanti

Koleh koleh, arumbae koleh
Tanah Ambon sudah jauh e
Ole sioh, sioh sayang e

Koleh koleh, arumbae koleh
Tanah Ambon sudah jauh e
Ole sioh, sioh sayang e

Ole sioh sayang e
Rasa sayang, sayang e
Tanah Ambon sudah jauh e
Ole sioh, sioh sayang e

Ole sioh sayange
Rasa sayang, sayang e
Rame rame pata cengkeh
Ole sioh, sioh sayang e